

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των αναγνωστών μας αποστελλομένη συγγρασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιομα-τος κρίσεως δεν λαμ βάνεται υπ' όνομα.

Γ. Σετζάν. Ένταθα. Εύχαριστούμε πολύ για τις φωτογρα-φίες σας. Αν δημοσιεύουμε προσεχώς, καμιά σχετική σελίδα θα τις βά-λουμε. Ίσως τότε δεχθήτε τα ελικόνια μου; ανγαρητήρια για την τέχνη τους και την εκλογήν των τοπίων. Φαίνεται πως έχετε πολύ καλλιτεχνι-κό γούστο. Φαναριώτικα, Ένταθα Το ποιήμά σας, αν και κάπως άτεγο, εν τούτοις ξεχωρίζει για την αφηλεία του και τη γάση του. Αν καλλιερήσετε το ταλέντο σας θα γράψετε καλούς στίχους. Χα ρ. Οίκορονόμου, Καλλιθέα. Το ποιήμα σας μοιονότι το διαπνέει ο πόνος σας για την απώλεια του προσφιλοῦ σας προσώπου, ωστόσο δεν ξεφεύγει από τις κοινοτυπίας των παρομοίων ποιημάτων, τα όποια γρά-φονται από πονεμένους ανθρώπων; βέβαια οί όποιοι όμοιοι δεν είνε και δό-κιμοι ποιηται. Το όρατο γράμμα σας μās συνεκίνησεν εξαιρετικά, αν μά-λιστα μās το επέτρειπε ο χρόνος θα τό δημοσιεύαμεν. Χ ρ ή ο τ ο ρ Ζηκόπουλον, Ένταθα. Το διήγημά σας στερεείται λογοτεχνικόν χαριτόν. Αστρον Ροδόπης, Και τό διό σας τό ίδιο.

Γω. Καρ. Η μετάφρασις; τό Λοτί όρι επιτυχής. Καθόλου στρο-γύ δηλαδή. Ο Πόνος; επίσης ανεπιτυχής. Γράψατε:

μητέρες, πού του σπλάχνου σας βλέπετε τό χαμό. του σπλάχνου πού άπ' τό σπλάχνου σας, τό φως; ελχ' ιδωμένο,

Όλα αυτά τα σπλάχνα πού επαναλαμβάνονται και ανακατώνονται σε δύο στίχους αποτελούν...ιαγερίσταν, όχι όμως και ποιήμα! Μη διά-ζετε λοιπόν να δημοσιεύσετε. Απαράξτε και θα όητε εξαιρετικη ωφέλεια. Ν. Κράλλη, Θεοπίστη. Την «Ανατομία» Τι να την κάμουμε έμεις; Για την έκδοσι ενδιαφέρονται μάλλον ή έρμημερίδες. Πάντως όσις εύχαριστούμε για τό ενδιαφέ-ρον σας. Α ρ γ. Άλιτι π α ρ μ ά κ η ν, Πειραιά. Εύχαρι-στούμε θερμώς για τα καλά σας λόγια. Το πεζό σας όχι κα-λό. Α. Μαζιάντων, Λάρισ-σαν. Το διηγηματάκι σας όχι πετυχημένο. Για τα καλά όδς λόγια εύχαριστούμεν. Α ρ - Α ρ. Ο «Σφελίονος» όχι κατάλληλος για τό Μπουκέτο.

Τά κ η ν Κουβάο η ν. Το ποιήμα σας ανεπιτυχής. Το πρώτο σας τετράστιχο π. χ. μεροδμείο φοικτά. Λέστε και όσις:

Είνε παράξενο, εκείνη π' ά- [γαπούσε πάντα σιμά μ' αυτήν άχώρι- [στα να μένω μ' άπάντησε στο δρόμο - με [κνιτούσε άδιάφορα, παράξενα σάν ξένο.

Σ π. Λογοθέτη η ν, Πει-ραιά. Τα πεζά σας όχι καλά. Φρικτή πολυλογία, λυρική λίμα, ρωμαντικόν ντελέριον. Κατε-βάτε από τα σύννεφα λοιπόν και γράψτε τίποτε πιο άλη-θινό. Α π ο σ τ ο λ ή δ η ν, Θεσσαλονίκη. Το ποιήμα σας «Η Βάρακα του Ψαροά» όχι δημοσιεύσιμο. Μά τι λέτε για τό Θεό!

Μαστιχ; νύχτας τό σκοτάδι σιγανά και με χάδι στο πλάγι της γεμένη ή κομψή χωριωμένη με ύπερφάνεια και με θάρ- [ρος γλυστρά στα κύματα σάν [γλάρος. Τυχαίως κ' εύτυχημένος, με στη βάρκα ξεπλωμένος φωρούσε μετά μεγάλης χηρας τό ψάρεμά του ό γερο ψα- [ρως κτλ. κτλ.

Άμ' αν γραφόταν έτοι ή ποιήσις θα γράφαμε όλοι και θα

μυλάγαμε έμμέτρος... Παρ. Άργιανών. Το διήγημά σας, «Μια ά τραγική Τραγωδία», πολύ... τραγικός τραγικοδραματικόν! Δημοσιεύουμε έδώ την άοχη.

«Έχουν παρέλθη τώρα πολλά έτη, Όπου εύρισκόμουν εις τό Έλληνοτουρκικά Σύνορα... Και εκεί εκτελούσα τό ύποχρεωτικά μου καθήκοντα ύπερ της Πατρίδος...» Το Έτος καλώς δεν ένθυμώμε αλλά, πάντος ήτο φθινόπωρος και μήν Δεκέμβριος, και ήμέραν Κυριακή. Την Κυριακήν του Φθινοπωρινού Έτους του Μηνός Δεκ)βρίου, εκάναμε έσπερών γεύμα ώρα 8 Μ. Μ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Καθώς βλέπετε λοιπόν και όσις αυτό δεν είνε διήγημα. Όύτε έκθεσις; Ότε αναφορά. Τίποτα!... Μη γράψετε λοιπόν πλέον. Απαράξτε. Αυτό είνε άοκετό για όσις:

Γ. Ζαρκάδαρ. Το πεζό σας όχι καλό. Τά κ η ν Άλεξέο- π ο υ λ ο ν, Βέροια. Το «Άδικο Βιός» καλό. Το δημοσιεύουμε έδώ:

Άκου παιδί μου ζήγωση ή μέρα πού θα φύγω μά πριν πεθάνω θάθελα να σου 'μιλήσω λίγο... Τόν έξερεις πόν πατέρα σου; θησιτύπος για σένα, για να διαβής τα χρόνια σου γλυτά κι εύτυχημένα... Έκλεψα πλουσίους και φτωχούς, κι άπόκτησα τό βιός μου με μουντζές κι άναθήματα, να δη καλό ό γυιός μου; και τό να πού τελειώσανε ή μέρες μουμά χράι θα σου γυρέψω; κούταξέ άλλως να μη στά πάρη... «Έλα κοντά να σ' εύχηθώ παιδί μου πριν πεθάνω να ζήσης δίχως λύπηση στον κόσμο των άπάνων.

Κι ό γυιός του; ναί τ' άπάντησε, τ' άγαπητό παιδί σου τη κεφαλή του γέροντας γυρεύει την εύχή σου, -γιατί' ή εύχ' είνε φνιχάτο κι' άλοι του πού δε τόχαί, -μά, να σου πώ πατέρα μου... τα χρημάτα σου Όχι!..

Θ. Ρ. Αταλάνη. Το... μ ν θ ι ο τ ό ρ η μ ά σας -όπως τό λέτε -δεν ύπερβαίνει τα δύο χειρόγραφα! Κι' άκόμη δεν είνε πετυχημένο. Π ε - ρ ι η γ η τ ή ν, Χανιά. Η ήθογραφία σας όχι καλή. Δεν είνε γραμμένη μάλιστα ός στυλ ήθογραφίας. Μη γράψετε πλέον κι' άπ' τις δύο πλε-υρές του χάρτου. Γ. Α ω ρ... Τήνον. Το ποιήμα σας όχι καλό. Μ' έκείνο μάλιστα τό «Βελέδονι τής Ψυχής» τί θέλετε να πείτε; Αν είνε, ύποθέτουμε, ραπτομηχανή Σίγγερ ή ψοχ. Τ. Σ α λ μ ά ν, Μεσολόγγι. Το ποιήμα σας όχι καλό. Κλειό δεν έννοιάζουμε. Για να λάβετε τα φύλλα πού θέλετε πρέπει να σιγουρηθήτε με τό λογιστήριον έμβάζοντες συγχρόνως και τα χρημάτα. Έ-πισημός δεν διορίζουμε άντα-ποκρίτας.

Κ. Βαλασιάδη η ν, Με-σολόγγιον. Αν μās χρησιμοποιόν αυτά. Πάντως όσις εύχαριστού-μεν. Σ τ. Άλεξέαρ δ ο η ν. Το ποιήμα σας ανεπιτυχής. Γ. Κ α ν ά ρ η ν. Όχι άπολύτως καλό τό «Χαμένη Άγάπη». Ζαχ. Μ π ε ν ε τ ά τ ο ν, Πειραιά. Το ποιήμα σας για τόν Σαρλό... φωτογραφικώτατον!

Βασιλέας του γέλωτος είσαι Μπομπ καπελίνο φορείς Και πηδάς και Κλοτσιές Μουάξεις ός κλόουν καλιά- [τσος και Φασουλής Και βλέποντας σε τα παιδιά Σκυρτά ή καρδιά τον και ά- [γαλιά. Και τα χεράκια των χιτυποών Και Έσβανε εύγονοποιόν Μένεις δε πάντα φοικαρά Έπί της όδόνης με άδεια την [κοιλιά!

Τι όσις έκαμε όμως ό Σαρ-λώ και τόν τιμωρείτε όστιν πώς;... Χ. Π. Βάλσα. Το ποιήμα σας «Η Ζωή ή μου» λλαν γοητευτικόν. Ίδου το.

Χαρά δε με πού χύθηκες άπ' της ζωής τα περασμένα ροδιές δεν ξεπλύθηκες ιατρόεις μόνε, σε μένα.

Κι' όμοις ποτε δεν σφέθηκες λίγη πός μένει έλλιδα Είς την ψυχή πού βρέθηκες αν θα χαθή μια άνετιδα.

Έκαιοποιηθήκατε τόρα;

ΤΟ ΦΟΡΗΤΟΝ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ STARR ΥΠΕΡΕΧΕΙ

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΕΛΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΟΝ STARR 12 - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - 12 ΑΘΗΝΑΙ